

Homilia do dzieci na XIX Dzień 13 października 2019, „Wstańcie, chodźmy!”

ks. dr Radosław Kacprzak, Radom

Kapłan na początku zadaje dzieciom pytania:

Jakie znacie trzy ważne słowa, które bardzo często powinniśmy wypowiadać do innych osób, a które świadczą one o tym, że jesteśmy osobami dobrze wychowanymi i kulturalnymi? (dziękuję, przepraszam, proszę) .

W jakich sytuacjach i jak często trzeba wypowiadać to pierwsze słowo?

Komu szczególnie warto podziękować za dobro, które od niego otrzymujemy?

W jaki sposób możemy wyrazić tym osobom naszą wdzięczność? (kapłan pokazuje kwiaty, bombonierkę i drobne prezenty).

Bardzo miło jest otrzymać drobny upominek, ale czasami nasze serce bardziej ucieszy się, gdy ktoś poda nam rękę i tak zwyczajnie powie proste słowo: dziękuję.

(Kapłan pokazuje dzieciom Ewangelia i zadaje pytania)

Przed chwilą usłyszeliśmy słowa Ewangelii według Świętego Łukasza, w której przeczytaliśmy o spotkaniu Pana Jezusa z ludźmi chorymi.

Przypomnijmy sobie ilu ich było i na jaką chorobę cierpieli?

O co prosili Pana Jezusa w czasie tego spotkania?

W jaki sposób Jezus zareagował na ich prośbę?

Jak zachował się jeden z dziesięciu trędowatych, który został uzdrowiony?

Jakie słowa wypowiedział do niego Jezus i dlaczego został przez Niego uzdrowiony?

Pan Jezus w dzisiejszej Ewangelii przypomina nam, że w naszym życiu ważne są drobne gesty i słowa. Takiej postawy uczył nas przez wiele lat św. Jan Paweł II, o którym dzisiaj tak wiele mówimy. Papież przypominał często, że ważne jest okazywanie wdzięczności za dobro, które otrzymujemy i nie ma nic złego w tym, by ją wyrażać. Bardzo ważne jest to, by nie zapominać o wdzięczności ludziom, ale przede wszystkim wyrażaniu jej wobec Pana Boga, od którego otrzymujemy tyle dobra. Jeden z bohaterów dzisiejszej Ewangelii umiał okazać wdzięczność, gdyż z wiarą poprosił o uzdrowienie i taką postawę docenił sam Pan Jezus.

Drogie dzieci! Przeżywamy dzisiaj w naszym kraju szczególną niedzielę, gdyż już po raz XIX wspominamy niezwykłego Polaka – św. Jana Pawła II. 16 października 1978 roku

został on wybrany na papieża i sprawował ten urząd aż do 2005 roku. 40 lat temu po raz pierwszy przybył do naszej ojczyzny, by przekazać nam ważne słowa. Pamiętajcie je pewnie wasi rodzice i dziadkowie, a my dziś chcemy po raz kolejny przypomnieć sobie Jego nauczanie w tym dniu (kapłan pokazuje dzieciom portret lub duże zdjęcie św. Jana Pawła II i jeśli jest możliwość w kościele przy pomocy multimediiów prezentuje krótki filmik z fragmentem jego nauczania z pierwszej pielgrzymki do Ojczyzny).

Nasz papież w czasie swojej posługi naśladował wiernie Pana Jezusa i tak, jak On bardzo często pochylał się nad chorymi i cierpiącymi. Kiedy po raz pierwszy przybył do naszej Ojczyzny 4 czerwca 1979 roku podkreślał w rozważaniach Apelu Jasnogórskiego, że w swojej modlitwie czuje szczególną bliskość i więź z chorymi i cierpiącymi. Mówił, że spotkanie z nimi jest dla niego źródłem głębokiego poruszenia ducha. Ojciec Święty pięknymi słowami Bóg zapłać wyraził wdzięczność wszystkim chorym, ale także tym, którzy się o nich troszczą i okazują serce, prosząc, by były błogosławione umysły, serca i ręce opiekujących się nimi. (zob. św. Jan Paweł II, Apel Jasnogórski, Częstochowa 4 czerwca 1979 roku).

(ten fragment przemówienia papieża można także odsłuchać z nagrania i potem go skomentować jeśli kaznodzieja dysponuje odpowiednimi materiałami)

Drogie dzieci! Św. Jan Paweł II, o którym dzisiaj dużo mówimy pokazał nam, że jesteśmy zaproszeni do tego, by zawsze okazywać wdzięczność w prostych gestach i słowach. Dobrze byłoby gdybyśmy po dzisiejszym spotkaniu na tej Eucharystii i słuchaniu Ewangelii podziękowali Panu Jezusowi za to, że zawsze się o nas troszczy, ale także wyrazili wdzięczność naszym najbliższym. Spróbujcie pomyśleć o tym, co można zrobić, by nie zapominać w swoim codziennym życiu o prostym słowie: dziękuję. Ojciec Święty podpowiadał nam, że miłość wobec drugiego człowieka polega na bezinteresownej służbie i zauważeniu tych, którzy proszą o pomoc. Dziś razem z rodzicami podziękujcie za tego niezwykłego świętego, a w modlitwie różańcowej, którą odmawiacie szczególnie w październiku, poproście Matkę Bożą, byście umieli często wypowiadać słowo: dziękuję (kapłan może razem z dziećmi pomodlić się 10 różańca świętego).